

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5 Vtrum perfectorum sit scandalizari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

ARTICVLVS V.

ARTICVLVS VI.

¶ Super quibz quadragesima articulo quinto, & secundo.

¶ Vtrum scandalum passiuum possit etiam in perfectos cadere.

¶ Vtrum scandalum actiuum possit inueniri in uiris perfectis,

¶ In articulo 1. & 6. hoc videtur, quod scandalum actiuum proprie est eum qui facit, quod de se male est, ut alteri nociat, & inducere ad ruinam, quod quidem est solam id, quod inordinare fit, vel dicitur, aut dicitur, id quod inordinare fit, aut dicitur, in religione non solum secundum se malum, sed habet speciem mali: quoniam inordinare fit, & est peccatum, ut patet in art. 1.

AD QUINTVM sic procedit. Videtur, quod scandalum passiuum possit et in perfectos cadere. Christus enim fuit maxime perfectus: sed ipse dixit Petro, Scandalum mihi es: ergo multo magis alii perfecti possunt scandalum pati.

AD SEXTVM sic proceditur. Videtur, quod scandalum actiuum possit inueniri in uiris perfectis. Passio enim est effectus actionis: sed ex dictis, uel factis perfectorum aliqui passiuè scandalizantur, secundum illud Matth. 15. Scis, quia Pharisei audito hoc uerbo, scandalizati sunt? ergo in perfectis uiris potest inueniri scandalum actiuum.

¶ 2. Præter. Scandalum importat impedimentum aliquod, quod alicui apponitur in uita spiritali: sed et perfecti uiri in processibus spiritalis uitæ impediri possunt, secundum illud 1. ad Thesal. 2. Voluimus uenire ad uos, ego quidem Paulus semel & iterum, sed impeduit nos satanas: ergo etiam perfecti uiri possunt scandalum pati.

¶ 3. Præter. Etiam in perfectis uiris peccata uenialia inueniri possunt, secundum illud prime Ioannis 1. Si dixerimus, quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus: sed scandalum passiuum non semper est peccatum mortale: sed quandoque ueniale, ut dictum est. Ergo scandalum passiuum potest in perfectis uiris inueniri.

¶ 3. Præter. Scandalum actiuum quoniam est peccatum ueniale: sed peccata uenialia possunt esse in uiris perfectis. ergo scandalum actiuum potest esse in uiris perfectis.

SED CONTRA. Plus repugnat perfectioni scandalum actiuum, quam scandalum passiuum: sed scandalum passiuum non potest esse in uiris perfectis. ergo multo minus scandalum actiuum.

SED CONTRA est, quod super illud Matth. 18. Qui scandalizauerit unum de pusillis istis, dicit Hieronymus. Nota, quod qui scandalizatur, paruulus est: maiores enim scandala non recipiunt.

RESPON. Dicendum, quod scandalum actiuum proprie est, cum aliquis tale aliquid dicit, uel facit, quod de se tale est, ut alterum natum sit inducere ad ruinam: quod quidem est solum illud, quod inordinare fit, uel dicitur. Ad perfectos autem pertinet, ea quæ agunt secundum regulam rationis ordinare, secundum illud 1. ad Cor. 14. Omnia honeste, & secundum ordinem fiant in uobis. Et præcipue hanc cautelam adhibent in his, in quibus non solum ipsi offenderent, sed etiam aliis offensionem purarent. Et si quidem in eorum manifestis dictis, uel factis aliquid ab hac moderatiōe deficit, hoc prouenit ex infirmitate humana, secundum quam a perfectione deficiunt: non tamen in tantum deficiunt, ut multum ab ordine rationis recedatur, sed modicum & breuiter, quod non est tam magnū, ut ex hoc rōnabiliter possit ab alio sumi peccandi occasio.

RESPON. Dicendum, quod scandalum actiuum proprie est, cum aliquis tale aliquid dicit, uel facit, quod de se tale est, ut alterum natum sit inducere ad ruinam: quod quidem est solum illud, quod inordinare fit, uel dicitur. Ad perfectos autem pertinet, ea quæ agunt secundum regulam rationis ordinare, secundum illud 1. ad Cor. 14. Omnia honeste, & secundum ordinem fiant in uobis. Et præcipue hanc cautelam adhibent in his, in quibus non solum ipsi offenderent, sed etiam aliis offensionem purarent. Et si quidem in eorum manifestis dictis, uel factis aliquid ab hac moderatiōe deficit, hoc prouenit ex infirmitate humana, secundum quam a perfectione deficiunt: non tamen in tantum deficiunt, ut multum ab ordine rationis recedatur, sed modicum & breuiter, quod non est tam magnū, ut ex hoc rōnabiliter possit ab alio sumi peccandi occasio.

RESPON. Dicendum, quod scandalum actiuum importat quandam commotionem animi a bono in eo, qui scandalum patitur. Nullus enim commouetur, qui rei immobili firmiter inheret. Maiores autem, siue perfecti, soli Deo inhaerent, cuius est immutabilis bonitas: quia et si inhaerent suis prælatis, non inhaerent eis, nisi in quantum illi inheret Christo, secundum illud 1. ad Corinth. 4. Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. Unde quantumcumque uideant alios inordinate se habere dictis, uel factis, ipsi sua rectitudine non recedunt, secundum illud Psalm. 124. Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion, non commouebitur in aeternum, qui habitat in Hierusalem. Et ideo in his qui perfectè Deo adherent per amorem, scandalum non inuenitur, secundum illud Psalm. 118. Pax multa diligentibus legem tuam, & non est illis scandalum.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod scandalum passiuum semper ab aliquo actiuo cauatur, sed non semper ab aliquo scandalo actiuo alterius, sed eiusdem qui scandalizatur, quia si ipse seipsum scandalizat.

AD SECUNDVM dicendum, quod Petrus peccauit quidem, & reprehensibilis fuit secundum sententiam Augustini, & ipsius Pauli, subrahens se a Gentilibus, ut uitaret scandalum Iudeorum, quia hoc incautè aliquid faciebat, ita quod ex hoc Gentiles ad fidem conuersi scandalizabantur: non tamè factum Petri erat tam graue peccatum, quod merito possent alii scandalizari. Unde patiebantur scandalum passiuum, non autem erant in Petro scandalum actiuum.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod sicut supra dictum est, scandalum large ponitur ibi pro quo libet impedimento. Unde Dominus Petro dixit, Scandalum mihi es: quia nitebatur eius propositum impedire circa passionem subeendam.

AD TERTIVM dicendum, quod peccata uenialia perfectorum præcipue consistunt in subitis motibus, qui cum sint occulti, scandalizare non possunt. Si qua uerò etiam in exterioribus dictis, uel factis uenialia peccata committant, tam leuia sunt, ut de se scandalizandi uirtutem non habeant.

AD TERTIVM dicendum, quod peccata uenialia perfectorum præcipue consistunt in subitis motibus, qui cum sint occulti, scandalizare non possunt. Si qua uerò etiam in exterioribus dictis, uel factis uenialia peccata committant, tam leuia sunt, ut de se scandalizandi uirtutem non habeant.

AD SECUNDVM dicendum, quod in exterioribus actibus perfecti uiri possunt impediri: sed in interiori uoluntate per dicta, uel facta aliorum non impediuntur, quo minus tendant in Deum, secundum illud Rom. 8. Neque mors, neque uita poterit nos separare a charitate Dei.

AD SEPTIMVM sic proceditur. Videtur, quod bona spiritalia sunt propter scandalum dimittenda.

AD SEPTIMVM sic proceditur. Videtur, quod bona spiritalia sunt propter scandalum dimittenda.

AD TERTIVM Dicendum, quod perfecti uiri ex infirmitate carnis incurrunt interdum in aliqua peccata uenialia, non autem ex aliorum dictis, uel factis scandalizantur secundum ueram scandali rationem: sed potest esse in eis quedam appropinquatio ad scandalum, secundum illud Psalm. 72. Mei pene moti sunt pedes.